քել զհրովարտակսն, այլ նա արար նոցա պատասխանի՝ թէ դաշնագիրքն եկեալ են այդր առ Եղիազար Կաթուղիկոսին՝ և ոչ դարձեալ այսր, և զայլսն չվստահիմք հանել արտաքս, դուցէ վտանգ ինչ պատահեսցի 'ի ճանապարհի՝ և զօրինակսն հանել դժուարին առ 'ի չգոյէ դասաւորի և ծախուց· գլուխ չարեացս այսոցիկ ցուցանէ լինել ըզՄուսա էֆէնտի նախկին Դպրապետ դատարանին Երուսաղէմի, զի կարի քաջ տեղեակ եւ հմուտ էր ամենայն անցից անցելոց երից ազգաց: Իսկ նոցա տարակուսեալ 'ի վերայ ձախորդութեանցս այսոցիկ, խնդրեցին 'ի Ղալիպ էֆէնտեայ զպատճէնս հրովարտակաց զոր տուեալ էին յառաջագոյն, և եբեր զայնս Պաշպագիրկեան Յովհաննէս՝ թացեալ 'ի ջուր անձրևւաց՝ եղծեալ և անընթեռնլի, եւ ետուն վերստին օրինակել զայնս դժուարութեամբ, զի թերևս կարելի լիցի ընդդիմանալ նոքօք ոսկեզօծ հրովարտակացն Յունաց: Եանց միջոց ժամանակի՝ Հայք ոչ կարացին մատուցանել 'ի Դուռն զստոյգ հրովարտակս իւրեանց, որով հաստատէին զկարծիս Նախարարաց՝ չունել Հայոց զայնս՝ և զբանս Յունաց՝ որք ասէին՝ թէ հրովարտակք Հայոց կորուսեալ են 'ի ծովային և 'ի ցամաքային ճանապարհի՝ 'ի գալ և 'ի գնալն 'ի Կոստանդինուպօլիս, փոքու իմն ծառայէին այսմ եւ միտք Հայոց· զի միշտ բացասութիւն ընկալան յԵրուսաղէմէ, թէպէտեւ գտին անդ զցանկն հրովարտակաց բերեալ յԵրուսաղէմէ յաւուրս Շղթայակրի, այլ տարակուսեալ էին թէ դարձուցեա՞լ են զայնս վերստին յԵրուսաղէմ, թէ ոչ:

Ապա Կարապետ Աղնաւորեան եւ Գրիգոր Զէրեզեան յարգելիք՝ հմուտք Տաճկական դպրութեան, ձեռն արկին ուռնել յարձանագրութիւնս Կայսերական դիւանաց, զի թերևս մարթասցին 'ի նոցանէ հանել զպատճէնս եղծեալ օրինակաց՝ այլ ոչ կարացին գտանել, և նախարարք Դրանն զխակականն խնդրէին 'ի սադրելոյ Յունաց· այսպէս անյաջող գտեալ զգործն՝ պաշարեցան Հայք 'ի տրտմութիւն մեծ, զի յամենայնի ընդդէմ ելանէին նոցա խոչք եւ հակառակք· նմին իրի արժան համարեցին լռել առ ժամանակ մի և սպասել այցելութեան Տեառն:

Ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ յարեաւ խռովութիւն մեծ